

ООН засвоїла урок при вирішенні конфлікту в Руанді. Внутрішні та зовнішні фактори направили керівництво місії до дій, яких миротворчі сили повинні сторонитись у майбутньому.

Науковий консультант К. В. Юртаєва

УДК 341.123

Я. В. АНТОНЕНКО

Харківський національний університет внутрішніх справ, Україна

МИРОТВОРЧІ ОПЕРАЦІЇ

Характер і цілі програми з підтримання миру з'явилися після Другої світової війни. Контроль за припиненням вогню і уникненням буферних зон дуже важливий для спільного мирного врегулювання суперечок і приведення у виконання рішень ООН. Миротворчі війська, як правило, структуровані навколо батальйонів легкої піхоти, не досягаючи важкої броні (а саме: танків чи ракет), і не складаються з декількох тисяч солдатів.

Класичні місії з підтримання миру регулюються п'ятьма принципами:

1. Згода сторін спору про створення миротворчої місії.
2. Незастосування сили, за винятком самооборони.
3. Волонтерський внесок контингентів з нейтральних країн або інших держав.
4. Неупередженість.
5. Щоденний контроль операцій Генеральним секретарем.

Основні оперативні військові цілі традиційного миротворчого центру зі створення і окупації буферної зони зокрема сторін в конфлікті (Ізраїль – Єгипет, Кіпр, Ліван). Миротворці зазвичай стежать за добровільним виведенням військ з цієї буферної зони, займають і контролюють її. Моніторинг включає в себе: патрулювання, пасивний моніторинг за допомогою технічного обладнання (наприклад, радарми) і іноді використання літаків і морських піхотинців. Ці види діяльності дуже схожі з місіями спостереження.

Але класичні місії з підтримання миру, як правило, означають більше, ніж просто спостереження військовим рухом, вони також включають в себе:

1. Розслідування порушень режиму припинення вогню та інших інцидентів.
2. Стабілізуючі заходи, такі як: порушення угод між місцевими командирами з демаркації кордонів.

3. Зняття загострення ситуацій за допомогою таких засобів, як беззаперечне припинення спалахів вогню.

4. Створення можливих зв'язків між сторонами, які не мають дипломатичних відносини.

5. Участь у миротворчій діяльності (надання гуманітарної, невідкладної медичної допомоги, допомоги переміщеним особам), інформування спільноти про збереження запасів води, електропостачання і т.д.).

6. У миротворчій місії ООН надається допомога з обміну військовополоненими, ремонту місцевої інфраструктури і розмінування мінних полів.

Науковий консультант К. В. Юртасва

УДК 341.123

І. О. БАЛАШОВА

Національна академія внутрішніх справ, Київ, Україна

ЖІНКИ В МИРОТВОРЧІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Жінки задіяні в різних сферах професійної діяльності – поліції, Збройних силах, цивільних організаціях, здійснюють позитивний вплив на миротворче середовище, як шляхом підтримання ролі жінок у зміцненні миру, так і захисту прав жінок. Загалом жінки і чоловіки сприймають конфліктні ситуації по-різному, а тому по-різному розуміють, що таке мир. У різних проявах операцій з підтримання миру жінки-миротворці довели, що вони можуть виконувати ті ж завдання, за тими ж стандартами і правилами, у тих же самих важких умовах, як і їх колеги-чоловіки.

План з гендерних питань і миротворчої діяльності для Департаменту операцій з підтримання миру відображений в резолюції Ради Безпеки 1325 (2000), яка стала першою резолюцією за рішенням непропорційного і унікального впливу збройних конфліктів на жінок. Метою даної резолюції є не тільки збільшення кількості жінок, які перебувають в лавах Збройних сил, але й врахування гендерних факторів шляхом досягнення більшої чутливості до психотравмуючих факторів, які викликає війна щодо чоловіків і жінок.

Збільшення набору жінок має вирішальне значення для: розширення прав і можливостей жінок у взаємодії з місцевою громадою; вирішення конкретних потреб жінок з числа колишніх бійців в процесі демобілізації і реінтеграції в цивільне життя; сприяння в розширенні участі жінок в складі миротворчих сил для стабілізації конфліктних ситуацій в суспільстві; одержання об'єктивних думок від представниць, які пережили насильство за ознакою статі.